

Tyydyn kohtaloon

Irwin Goodman

Kun olin vielä pieni, niin usein katselin
Itku silmissäni tuonne pihaan naapurin.
Niin kuin paratiisi se mulle ollut ois,
Kun leikkikaluna itselläni oli puupala vain.

Kun mieheksi mä vartuin, ja elatuksen hain,
Sieltä mistä vain sain työtä itsellein,
Niin usein ajattelin tuota poikaa naapurin,
Kuinka helpolla sentään saakaan leivän itselleen.

Erdän kerran kuulin sairauden murtaneen
Voimat pojan naapurin, sai haavan sydämeen.
Kun puuttui rakkaus, sai vallan sairaus
Ei rahallakaan voinut saada rauhaa itselleen.

Tuo raha rikkautta ja valtaa, kunniaa.
Eihän silti kaikkea rahallakaan saa,
Vaan samaan paikkaan viimein vie tiemme multa vaan,
Siksi en mä itke, vaan tyydyn kohtaloon